

אלו נאמרין פרק שביעי סוטה

לה.

עין משפט נר מצוה

כ ו מיי פ"ב מה' כלי
המקדש הלכה יב סגנו
עשן קסמ:

תורה אור השלם

1. ויפסרו לו ויאמרו במוך בל יאמר אשר אל הארץ אשר שבתקו וגם זבת חלב ודבש הוא וזה פרו' 1
2. ויהי קלב בן יפעת מן בני ישראל ויאמר עזרה עליה נגלה ויחשבה אהה כי יבול נובל לה:
3. ויצא דבת הארץ אשר תרר אתה אל בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אהה ארץ אכלת יושביה הוא וכל העם מרות: במדבר יג לב
4. וישם ראיו את הניפילים בני ענק מן הנפילים ויהי בעיניו כגבים וכן היינו בעיניהם: במדבר יג לג
5. ותשא כל העדה ויחזקו את קולם ויבבו והם בקולם ההוא: במדבר יד א
6. ויאמרו כל העדה לרגום אתם באבנים ויבדו ויבאו באהל מועד אל כל בני ישראל: במדבר יד י
7. ויהוה האנשים מוצאי דבת הארץ רעה במנופה לפניו:
8. ויהי פלגות הבהנים נשאי ארון ברית ב מתוך הירדן נתקו בפתח רגלי הבהנים אל הירדן וישבו מי הירדן למקום וילכו בתמול שלשום על כל גדלותיה:
9. ויהי באשר חם כל העם לעבור ויעבר ארון ויחזקו לפני העם: ויהושע ד יא
10. ויבאו עד גן פדן וישלחו את אהרן את ידו לאחור את הארון כי שמונה הנה: במדבר יז ט
11. ויהי אף בן בעזרה ויבדו שם האלהים על השל וקמת שם ארון האלהים: שמואל ב ו ט
12. ויהי לודד על אשר לקחם ההוא פרוץ עצה עד היום הזה: שמואל ב ו ח
13. ומרות יהי לי חסדך בבית מגדלי: תהלים קט ט
14. ותעשה ענין בו ואינו כי עשה יעשה לו כפי: עשן קסמ
15. ולבני קהת לא נתן כי עברת הקדש עלהם בביתן ישא: במדבר ז ט
16. ויהי באנשי בית שמש כי ראוי בארון ויהי בשם אהרן את אשר יתקיימו העם כי הנה יהי בשם אהרן: שמואל א ו ט

למקום. שהכניס עמדו במקומו עד שעברו כל העם וכשעברו נתקו כפות רגלי הכהנים אל המזבח ונמשכו לאחוריהם פסיעה אחת נמשכו כהנים מלד זה כו'. וזע"א דהוא קרא דויהי כאשר מס כל העם לעבור קדים דמשמע דהאי נתקו רגלי הכהנים צעבר השני כמיז לא היו הכי אלא אין מוקדם ומאוחר דאי כסדרן כמיז הא נפקי להו מן הירדן דמיז ויעברו ארון ה' והכניס לפני העם והעם עלו ויכון דלרון והכניס עלו ועצרו אחרים עד שצלו לפנייהם הכי יאלו מן הירדן ומאי מו דקאמר ויהושע ד וילו יהושע את הכהנים לאמר עלו מן הירדן אלא אין מוקדם ומאוחר והאי עלו מן הירדן דקאמר להו הכי קאמר להו סלקו רגליכם לאחוריהם ועודם צעבר המזרחית וכמיז צתריה נתקו כפות רגלי הכהנים אל המזבח וישונו מי הירדן אל מקום: נשא ארון אס נושאיו ועצו. והיינו קרא קמא דמיז ויהי כאשר מס כל העם לעבור ויעצרו ארון ה' וגו': על עסקי שנו. שגגה ששגג לאחור צו: שעשה לריבו. ושל לשון כי ישל ויתק (דברים טז) וצטלייתה (שם) דצב המוטל מלמעלה למטה: הארון קיים לעולם. שהרי נגנו כדאמר ציומא (דף עב:)

שגמו יאשיהו: חרבה. עוגה שאופין על פני הגחלים: נענש דוד. שמת עוזא על ידו: ומירוס היו לי חוקך צנים מגורי. כשהיית צורח מפני אויבי ואגור מפניהם הייתי משמעטע בחוקך והי לז ומירות משעשעי: הסעיף. לשון ויכפולן וכפלת מתרגמינן ומיעוף (שמות כז) שאס תכפיל עיניך לסתום עין צהסק הדעת מהסתכל בהן מיד ואינונו: לא נתן. עגלות משה לבני קהת לפי שיש עליהם לשאת כתף כי לא היו ממונים אלא על דבר קדושת הארון והסולקן והמנומה לא מצחם ויהי: ויד כנשי כימי אלא כשהצויה הפרות מפלשמים. ואידי לאירי צלרון נקט לה: משום דלאו ונסמכלו צו ויך צתמיה: קולרין ומשקפים היו. לא נטלו ממלכתן לכדוד. והאי ראו לשון ציון כמו אל תראוי שאני שמרחות (שיר א: ט)

וילכו ויצאו. לא גרסין וכתיב אלא וילכו יתירא הוא כיון דכתיב וילכו וישבו לא היה להם למימר אלא ויצאו אל משה וגו': מקיש הליכתן. שהלכו לתור לביאתן: אף הליכתן צעלה רעה. שמתחילה להוציא דבה נתכוונו: אינו מסקיים. שמתחילה אומן השומעין כדלפיך לפיך אומר דבר אמת תחילה כדי שיאמינו. ואף מרגלים לכן פתחו בשבט הארץ תחילה: ויהי. שיתקן: אל משה. דבכרים שהחמיל לדבר במשה והיו כצורים שנגזבו רוצה לספר: שהסיתם דברים. כדמפרש ואולי: דחוייה. כלל היהושע שרצה לדבר ושימקוהו צנופה ואמרו לו ראש הקטוע ידבר מי שראשו קטוע שאין לו צנים לטול חלק בצדק הוא ידבר צפנינו: וחסמין לי משתקין אומי: עלה נעלה. אף לשמים אס יאיה עלינו ממונו. מן הקמ"ה: אל סקרי לא גרס שאין הפרש קרייה בין ממונו הנאמר על יחוד שדבכרים עליו לממונו של רבים שאומרים על עצמן: אינו יבול להוציא כליו. אס הפקידים שם: צעל הצית. ארון העולם: אני חשכיה לטובה. שהיא חשכיה יושביה שמתים בה לרס: שכיב אויב. שלא תגין זכותו עליהם. והיינו דקאמר כלל סר כלם מעליהם: ה"ג ולא הוא כי הו מזכי איניו סוסי ארזי הו מזכי. ולא היו שקרנים צואת ואלו היו נראים בהן שקרנים דליניהו שמתיהו לאמוריים שקורין אותן צנזים דהו אס אמוריים מצדין אס צבליהם כשחזרין מן הקצר כדאמר לעיל דכל היכא דמטו שכיב חשיבא מנייהו ומצדין לאכל סעודה לנחמו מתי ארזי הו מצדי להו: ודהחויבה. והס יליחס לעמוד לפנייהם סלקי ויתצי צבלינו: וזרקוס לפני מעלה. שידו לרגום אותם וקאלן נמי אכדוד ה: כמגפה. מדלל קרין כמגפה משמע צנזימות ורלייה להס צמדה כנגד מדה: נאסכרה מסו. שהיא צאה על לשון הרע כדאמרין צממה מדליקין (שבת דף ג:): ויגון שעלה כו'. מיפא דצרייתא דלעיל היא אלא אידי דתגא צה ומלך אמה מחמד לאשכול נקט לה לפרשת מרגלים הכא: שנו המיס באבנים וכתיב וכובור ה' נראה באהל מועד אמר רבי חייא בר אבא מלמד שנמלו אבנים וזרקום כלפי מעלה וימותו האנשים מוציא דבת הארץ רעה במגפה אמר רבי שמעון בן לקיש שמתו מיתה משונה. לשונם ונפל על טיבורם והיו תולעים יוצאות מלשונם ונכנסות בטיבורם ומטיבורם ונכנסות בלשונם ורב נחמן בר יצחק אמר באסכרה מתו: וכיון שעלה האחרון שבישראל מן הירדן חזרו מים למקומו שנאמר ויהי בעלות הכהנים מן הירדן נתקו כפות רגלי הכהנים אל המזבח וישבו מי הירדן למקום ועברו וישבו מי הירדן למקום וילכו בתמול שלשום על כל גדלותיה: ויהי באשר חם כל העם לעבור ויעברו ארון ה' והכניס לפני העם ועל דבר זה נענש עוזא שנאמר ויהי עד גרון כידון וישלח עוזא את ידו לאחור את הארון אמר לו הקב"ה עוזא נושאיו נשא עצמו לא כל שכן ויחור אף ה' בעוזא ויכהו שם על השל וגו' רבי יוחנן ור"א חד אמר על עסקי וחד אמר שעשה צרכיו בפני וימת שם עם ארון האלהים א"ר יוחנן עוזא בא לעוה"ב שנאמר עם ארון האלהים מה ארון לעולם קיים אף עוזא בא לעוה"ב ויחור לדוד על אשר פרץ ה' פרץ בעוזא אף דרש רבא מפני מה נענש דוד מפני מעתה כל היכא דכתיב ויחור ה"ג התם כתיב אף הכא לא כתיב אף דרש רבא מפני מה נענש דוד מפני שקרא לדברי תורה ומירות שנאמר ומירות היו לי חוקך בבית מגורי אמר לו הקב"ה ד"ת שכתוב בהן התעיף עיניך בו ואינו אתה קורא אותן ומירות הריני מכשילך בדבר שאפילו תינקות של בית רבן יודעין אותן דכתיב ולבני קהת לא נתן כי עבודת הקודש וגו' ואיהו אתייה בעגלתא ויך באנשי בית שמש כי ראו בארון משום דראו ויך (אלהים) רבי אבהו ורבי אלעזר חד אמר קוצרין ומשתחיים היו וחד אמר מילי נמי אמור

6. ס"א דחוייה ליהושע.
7. נפי לכי קרי ליה רש קטיעה לפי שקראו משה יהושע ולומר ראש משה קטוע לפי שהי' דבת קטיעה היה. ערוך ערך רש קטיעה.
8. א. ונחמות נג: ערכין טו. 1. 9. 10. ד. 1. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.